

Posudek vedoucího práce

Eliška Bastlová: *Stabat mater Jana Křtitele Vaňhala*, ÚHV FF UK, Praha 2011, 37+112s.

Tématem bakalářské práce Elišky Bastlové je *Stabat mater* významného českého skladatele Jana Křtitele Vaňhala (1739-1813). Autorka rozdělila práci do dvou částí, které zjednodušeně lze označit za textovou a ediční. V první kapitole první části shrnuje dosavadní biografické poznatky a podává stručný nástin Vaňhalovy tvorby. V další kapitole se věnuje formě a původu sekvence *Stabat mater* a jejímu zhudebňování v 18. století. Třetí a hlavní kapitolu tvoří analytické sondy do vybraných částí Vaňhalovy skladby a shrnutí obecnějších rysů celé kompozice. Druhou část práce tvoří návrh kritické edice spolu s popisem (a ukázkami) pramenů a revizní zprávou.

Po dobře zpracovaných a čtivých úvodních kapitolách, které přehledně a zároveň kriticky shrnují stav bádání o Vaňhalovi a nastiňují kontext zhudebňování formy *Stabat mater*, následují stránky analytické. Zde se autorka zaměřuje především na povahu témat, stavební otázky a vyjádření textu hudbou; svá pozorování doprovází přehlednými tabulkami. Přestože by tyto analýzy mohly být zevrubnější a systematictější, dospěla Eliška Bastlová k přesvědčivým závěrům – naznačuje některé Vaňhalovy kompoziční konstanty a ukazuje na slabiny (příbuznost témat) i silné stránky (výraznou melodičnost, schopnost ozvláštňení, diferenciací motivů) jeho práce. Pečlivější, resp. více konsistentní formulace těchto postřehů by jejich hodnotu ještě zvýšilo.

K výsledkům analytické části autorka dospěla po důkladném studiu kompozice, k němuž vedla cesta přes spartaci celé skladby. Jí předcházelo pečlivá kritika pramenů, což dokládá druhá část práce. Zde se teprve vyjeví další rozměr celkového badatelského výkonu Elišky Bastlové, neboť mimo jiné dokazuje, že dosud známý tvar Vaňhalova *Stabat mater*, jak jej reprezentuje edice Českého hudebního fondu z roku 1971, je pozdější úprava. Přestože autograf skladby je nezvěstný, pramenná základna přesvědčivě ukazuje, že původní kompozice měla tvar pro soprán alt, smyčcový ansámbl a basso continuo. Ve vlastním edičním návrhu se autorka opírala o dva nejstarší dostupné české prameny. Zvolená metoda přepisu a edičních zásad, včetně podrobného seznamu různočtení, činí z tohoto edičního návrhu velmi kvalitní, odborným i praktickým účelům vyhovující text.

Eliška Bastlová ve své práci demonstrovala kritický přístup k pramenům, samostatnou a invenční práci s literaturou, schopnost zasadit zkoumané jevy do různých kontextů. Svou prací teoreticky i prakticky přiblížila cenné dílo významného českého skladatele a přispěla k sice minoritnímu, ale důležitému mezinárodnímu vaňhalovskému výzkumu, a ke studiu problematiky duchovní hudby 18. století. V neposlední řadě je práce cenným příspěvkem do vaňhalovského výzkumu prováděném na půdě ÚHV FF UK. Domnívám se, že výsledky její práce by měly být předloženy širší hudební veřejnosti, nejlépe formou edice.

Práci plně doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.

Mgr. Marc Niubo, Ph. D.